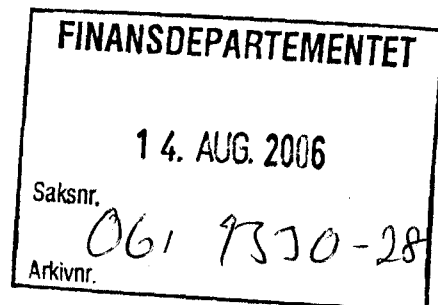

Finansdepartementet
Finansmarkedsavdelingen
Postboks 8008 Dep
0030 OSLO

Deres ref.
06/1330 FM KNH

Vår ref.
OGB/KP/PS

Ark nr.
008

Dato
11.8.06

Nytt kapitaldekningsregelverk, utkast til forskrifter, Risikovekting av kommunalt garanterte lån - høringsuttalelse

Det vises til brev av 14. juni d.å. fra Finansdepartementet hvor Kredittilsynets utkast til forskrifter vedrørende de nye kapitaldekningsreglene sendes på høring.

Kommunalbanken mener at implementeringen av EUs kapitaldekningsdirektiver i norsk lovgivning foretas ut fra for strenge hensyn og at spesielt mindre norske finansinstitusjoners konkurranseevne ikke tillegges tilstrekkelig viktighet. Spesielt gjelder dette den foreslåtte risikovekten for engasjement med garanti fra norske kommuner og fylkeskommuner (heretter omtalt som norske kommuner). Kommunalbanken vil i denne høringsuttalelsen konsentrere seg om dette forholdet.

I Kredittilsynets forslag til forskrift om nye kapitaldekningsregler av 28. april 2006, godkjennes ikke garantier fra norske kommuner som risikoreduserende, jf del V (Adgangen til å hensynte sikkerheter ved fastsettelse av kapitalkrav for kredittrisiko, § 1-9 Krav til garantier). Dette begrunnes med at norske kommuner ikke tillates å utstede selvskyldnergarantier. Risikovekten for et lån til selskap (uten rating) med kommunal garanti, blir derfor 100 %. Dette mener Kommunalbanken er en altfor streng praktisering av regelverket.

EUs kapitaldekningsdirektiv åpner for at garantier fra norske kommuner kan unntas fra hovedregelen. Denne muligheten er bl.a. foreslått tillempet av tilsynsmyndighetene i de andre nordiske land. En avvikende norsk praksis vil kunne virke konkurransehemmende for mindre norske finansinstitusjoner fordi det bare vil være de store finansinstitusjonene, som er godkjent for bruk av såkalte IRR-metoder, som vil kunne oppnå redusert vekting av engasjementer med kommunal garanti.

Dessuten mener Kommunalbanken at en avvikende norsk praktisering på dette området bryter med forpliktelsene iht. EØS-avtalen om en ensartet implementering av fortolkninger foretatt av internasjonale organer.

Kommunalbanken mener at den reelle risikoen i kommunale garantier burde tilsi at det norske regelverket unntar garantier fra norske kommuner fra hovedregelen.

Risikoen knyttet til kommunale garantier må sies å være nærmest fraværende. Kommunalbanken (tidligere Norges Kommunalbank) har i løpet av sitt 79-årige virke aldri hatt tap på utlån med kommunal garanti. Garantierklæringen Kommunalbanken benytter på engasjement med kommunal garanti er klart innenfor de kravene som stilles for at garantien skal kunne unntas hovedregelen. EUs direktiv slår fast følgende om garantier som kan inngå i unntaksbestemmelsen:

"Garantisten skal ikke kunne trekke garantien (kredittbeskyttelsen) tilbake, redusere garantiens løpetid, øke kostnaden eller kunne forhindre at utbetaling skjer innen rimelig tid der garantien er utløst. Garantien skal være direkte og hvilke engasjementer som er beskyttet skal fremgå av avtalen."

Garantiteksten som norske kommuner avgir tilfredsstiller disse kravene fullt ut og garantiene er innenfor de rammer som følger av kommunelovens § 51 og forskrift gitt i medhold av denne paragrafen. Det ser således ut til at man legger opp til en langt strengere og mer innskrenket definisjon av hva man skal tillate i Norge, i forhold til hva myndighetene tillater i sammenlignbare land. Det kan etter dette ikke være riktig å konkludere med at selvskyldnergarantier etter norsk rett er uttrykkelige (tydelige), mens simple garantier ikke oppfyller disse egenskaper. Det må være åpenbart at den garantitekst som benyttes, oppfyller kravet om at garantien skal være uttrykkelig.

For ytterligere å sikre engasjementene med kommunal garanti har Kommunalbanken tilleggskrav i sin garantierklæring som gjør at garantien kan bringes til forfall etter 3 måneder uten å måtte gjøre rede for hoveddebitors insolvens.

De øvrige risikovekter som fremgår av den nye kapitaldekningsforskriften harmonerer dårlig med risikovekten på kommunalt garanterte lån. Vi viser i denne sammenheng til at lån med pantsikkerhet i boligeiendom som er sikret innenfor 75 % av verdigrunnlaget og for lån med pantesikkerhet i fritidseiendom som er sikret innenfor 60 % av verdigrunnlaget, er foreslått vektet 35 %. Tvangsfullbyrdelse av boliglån er en tidkrevende prosess, men er ikke betraktet som en soliditetsrisiko for långiver. Kommunene er underlagt strenge restriksjoner når det gjelder garantiforpliktelser, og det er lover og klare prosedyrer som regulerer kommunal finansieringsvirksomhet. Dette er ytterligere et eksempel på at risikovekten for kommunalt garanterte lån ikke bør være 100 %.

Det er Kommunalbankens oppfatning at den foreslåtte tilpasningen av regelverket bryter med et av hovedformålene, bl.a. nevnt i Ot.prp. 66 (2005-2006), som er å fremme mer risikosensitive kapitaldekningskrav.

Kommunalbanken vil sterkt fraråde at det knyttes et generelt krav om selvskyldnergaranti til vilkårene for å anerkjenne garantier som risikoreduserende. Dette vil innebære at garantier som oppfyller direktivkravene, men som ikke er utformet som rene selvskyldnergarantier etter norsk rett, ikke vil anerkjennes som risikoreduserende. Dette innebærer i så fall en vesentlig innskjerpelse av de krav som følger av direktivet, fordi

garantier der institusjonen har rett til å kreve garantien oppfylt fra garantistens side etter en viss periode etter at engasjementet er forfalt uten først å ha forfulgt kravet til veis ende overfor debitor, ikke vil bli anerkjent. Som nevnt foran har Kommunalbanken en formulering i sin garantierklæring som gjør at garantien kan bringes til forfall etter 3 måneder. Kommunal- og regionaldepartementet har vurdert teksten i vår garantierklæring til å være innenfor de krav som stilles i garantiforskriften fastsatt i medhold av Kommunalovens § 51. Kommunalbanken vil i denne sammenheng peke på at det er stor forskjell mellom den type garantier vi her snakker om, hvor institusjonen har full kontroll på de likviditetsmessige forhold, og simple garantier, hvor institusjonen først må forfølge kravet til veis ende overfor debitor, før kravet kan gjøres gjeldende overfor garantisten.

Endelig vil Kommunalbanken påpeke at alle kommunale garantier er gjenstand for statlig godkjenning gjennom fylkesmannen. Dette innebærer at staten har full kompetanse til å etterprøve ethvert kommunalt vedtak om garantistillelse, både materielt og formelt.

En videreføring av kravet til selvskyldnergarantier vil på en meget direkte måte ramme norske institusjoners evne til å konkurrere i markedene for lån garantert av anerkjente garantister både i Norge og i utlandet, jfr. at tilsvarende krav til selvskyldnerkausjon ikke skal gjelde for institusjoner fra noe annet land vi kjenner til. Slike garanterte lån vil for øvrig ofte være lån av god kvalitet.

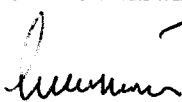
Kommunalbanken ønsker også å vise til at en tilpasning av regeleverket til EU's minstekrav på dette området vil medføre at man unngår vanskelige tolkningsspørsmål knyttet til hva som er å anse som en selvskyldnergaranti.

Slik utkastet til § 1-9 (2) er utformet, kreves det ikke endringer i selve forskriftsteksten for å gjennomføre det vi her påpeker. Endringen som må foretas ligger i den uttalte tolkningen av bestemmelsen i spesialmotivene til bestemmelsen.

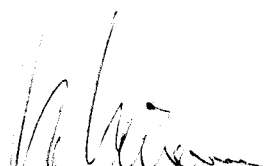
Det er Kommunalbankens mening at den norske tilpasningen av EUs kapitaldekningsdirektiv må få risikoreduserende effekt, og at norsk lovgivning må legge til rette for like konkurransevilkår. Det vil være bemerkelsesverdig hvis Norge skulle innta et standpunkt som i så vesentlig grad skiller seg fra alle andre sammenlignbare land.

Kommunalbanken vil for øvrig vise til høringsuttalelse fra Finansnæringens Hovedorganisasjon (FNH), særlig pkt. 6.1.1 og 8.2, som vi gir vår fulle tilslutning.

Med vennlig hilsen
Kommunalbanken AS

Petter Skouen
Adm. direktør

Kjell Pettersen
Markedsdirektør